

Cobertura de branques

Característiques generals

També anomenada *Estora de brançatge*, és una tècnica simple aplicable a la superfície de riberes amenaçades per fenòmens d'avinguda ordinaris i extraordinaris i pel moviment de les ones. La base de la tècnica és la utilització de material d'espècies arbustives rebrotadores aprofitant material vegetal de la zona. És eficaç tant en el cas de noves construccions com en la correcció de danys. Els principals avantatges són la immediata protecció a l'erosió mecànica i l'estabilització en profunditat per la formació d'una retícula d'arrels molt densa, amb vegetació arbustiva elàstica i duradora. Es necessiten tasques de manteniment posteriors.

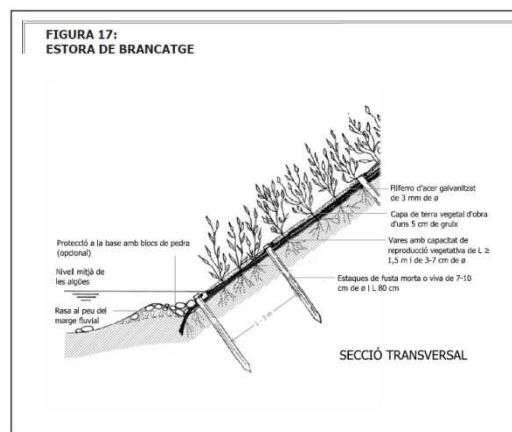

Característiques tècniques

Es tracta d'un recobriment del marge del riu, prèviament remodelat, mitjançant la instal·lació de vares arbustives que protegeixin des del principi l'erosió causada pel pas de l'aigua. S'ha d'anar col·locant vares una al costat de l'altra cobrint tota la

superfície del talús. Les espècies més habituals són les procedents de salzes arbustius (*Salix sp.*) o tamarius (*Tamarix sp.*) degut a la seva gran capacitat de propagació vegetativa.

Esquema

Font: NTJ 12S-5

En muntar-ho es bàsic tenir en compte la polaritat de la vara (branca sense ramificacions). Un cop realitzada la cobertura cal lligar-les i assegurar-se que les vares toquin el sòl. La tècnica més habitual és la de crear línies amb corda o troncs cada metre seguint les corbes de nivell subjectant-les amb unes barres de ferro corrugat o estaca de fusta cada 0,5 metres o més en superfícies irregulars.

Finalment cal cobrir l'estructura amb terra per facilitar l'aparició d'arrels ja que així milloren les condicions d'humitat.

Experiències amb tècniques de bioenginyeria aplicada al paisatge

Per a una millor protecció del peu del talús es pot realitzar una “cobertura armada”. Aquesta consisteix en posar un element rígid a la base, un roll de coco (vegetalitzat o no), una feixina viva, roques o un gabió cilíndric segons requeriments tècnics de la zona d’instal·lació.

L’acció en profunditat exercida per l’aparell radical fa que en el moment de la seva vegetació s’aconsegueixi una forta estabilització del terreny. La protecció exercida per la part aèria afavoreix una ràpida colonització de la vegetació de ribera típica de la zona.

Aquesta tècnica es pot realitzar durant el període de parada vegetativa, essent la millor època a finals de tardor.

Valoració de la tècnica

Confereix una protecció immediata de l’erosió mecànica ja que és una cobertura total. En els primers dies o setmanes és més susceptible als efectes d’avingudes importants que poden retirar el sòl que cobreix els troncs i reduir la capacitat de rebrot, tot i que només en situacions excepcionals pot resultar greument danyada. A la llarga s’obté una molt bona estabilització en profunditat mitjançant una densa retícula d’arrels. Per millorar l’estructura radicular i l’elasticitat és recomanable realitzar una poda als 2 i 4 anys. El material de poda pot ser l’element constructiu de noves actuacions.

Necessita una elevada quantitat de material viu. Si les vares són més llargues que el talús a protegir es pot clavar la punta en el sòl de la llera del riu fet que millorarà les condicions.